

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011519
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011519.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom v D., E. X. XXXX XXX/XX, okres C., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 23. apríla 2024 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. januára 2024 pod sp. zn. 8T/73/2023 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania prokurátorky a obžalovaného z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. januára 2024 pod sp. zn. 8T/73/2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“), na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 28. septembra 2023 pod č. k.

2Pv 231/23/3309-57, doručenej okresnému súdu dňa 28. septembra 2023 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

Dňa 13.05.2023 v čase o 21.30 hodine pod vplyvom alkoholu v priestoroch rodinného domu na adrese D., X. XXXX XXX/XX povedal priateľke svojho syna, poškodenej C. F., ktorá s nimi žije v spoločnej domácnosti, že „keď budú spať, tak vyhodí celý dom do vzduchu a má odložené tri náboje, pričom jeden je pre ňu, jeden pre syna a jeden pre neho“, čím vzbudil u poškodenej strach o jej život.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona a s prihliadnutím na § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Podľa § 83 odsek 1 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj zhabanie vecí, a to náboja s označením 7,65 B a AYM 53, ktorých vlastníkom vecí sa podľa § 83 odsek 2 Tr. zákona stáva štát.

Proti tomuto rozsudku v lehote 15-tich dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli osobne prítomní obžalovaný, jeho obhajca aj prokurátorka, podali odvolania obžalovaný

proti všetkým výrokom citovaného rozsudku a prokurátorka v neprospech obžalovaného proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania doslovne uviedla nasledovné :

„Proti tomuto rozsudku bolo dňa 25.01.2024 zahlásené odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste.

Samosudca Okresného súdu Trenčín v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k rozhodnutiu o vine obžalovaného poukázal na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, ktorých vykonaním bez akýchkoľvek relevantných pochybností dospel k záveru, že obžalovaný A. B. spáchal skutok v rozsahu kladenom mu za vinu.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, za to mu priznal jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Samosudca Okresného súdu Trenčín dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V súlade s návrhom a výsluchom znalca

z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a vykonanému dokazovaniu zodpovedá aj uloženie ochranného opatrenia - zhabania vecí, nábojov, ktoré boli zaistené pri obhliadke miesta činu.

Samosudca Okresného súdu Trenčín správne zistil skutkový stav veci, na ktorom založil výrok o vine obžalovaného. S týmto výrokom je možné sa bez výhrad stotožniť.

V otázke skutkových zistení súd nie sú teda žiadne pochybnosti, v tomto smere vyslovený záver súdu o vine obžalovaného zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, avšak s výrokom o treste sa nestotožňujem z nasledovných dôvodov.

Trest ako právny následok trestného činu by mal byť úmerný k spáchanému trestnému činu. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu súdna individualizácia trestu, ktorá je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu.

Obžalovaný A. B. je z miesta bydliska hodnotený všeobecne, vychádzajúc však z evidencie priestupkov je zrejmé, že v minulosti spáchal štyri priestupky, a to dva priestupky na úseku občianskeho spolunažívania a dva priestupky spáchal na úseky dopravy (v oboch prípadoch išlo o jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu). Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jedného priestupku sa obžalovaný dokonca dopustil v deň spáchania skutku, kedy bol prvotne riešený len priestupkovým postihom, napriek tomu pokračoval vo svojom agresívnom správaní, pre ktoré je napokon aktuálne aj obžalovaný.

Obžalovaný A. B. má v odpise registra trestov evidovaných 9 záznamov rôzneho charakteru, v ôsmich prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V roku 2013 a v roku 2019 bol obžalovaný právoplatne odsúdený pre rovnaké konanie ako sa mu aktuálne kladie za vinu, pričom v prípade odsúdenia z roku 2013 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V roku 2019 bol obžalovaný A. B. odsúdený pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil voči svojmu synovi a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré bolo vykonané dňa 10. 05. 2023. Po absolvovaní liečby však obžalovaný opätovne začal požívať alkohol, pod vplyvom ktorého sa dopustil aktuálne žalovaného skutku. Správanie obžalovaného sa vyznačuje nedisciplinovanosťou, opakujúcou tendenciou, s následkom páchania trestnej činnosti rovnakého charakteru.

Z pohľadu povahy či už trestnej alebo priestupkovej minulosti obžalovaného možno ustáliť, že obžalovaný má sklony k násilnému správaniu, napokon všetci vypočutí svedkovia sa zhodli v tom, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správa agresívne. Agresívne správanie obžalovaného napokon

zachytil aj obrazovo - zvukový záznam prehratý na hlavnom pojednávaní a agresívne správanie pod vplyvom alkoholu konštatoval i znalec v znaleckom posudku, ktorý záverom uviedol, že pri nadužívaní alkoholu je pobyt obžalovaného z hľadiska psychiatrického nebezpečný, pričom zároveň u neho zistil syndróm závislosti na alkohole.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, majúci na zreteli funkciu individuálnej i generálnej prevencie, ako aj represívnu funkciu trestu, uloženie trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby nemožno považovať za spravodlivé a primerané. Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, vzhľadom najmä na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, nezabezpečí dostatočne ochranu spoločnosti, zohľadňujúc i fakt, že na obžalovaného bolo už pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo zjavne nemalo na neho dostatočný prevýchovný vplyv, ktorý by ho odradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný počas celého konania svoje správanie bagatelizoval, vinu zaň pripisoval synovi

a poškodenej, pričom z jeho postoja, ktorý bol nemenný od prípravného konania až po konanie na súde bolo zrejmé, že k poškodenej prechováva negatívne emócie, ľutoval svojho syna, že žije s takou osobou. Uloženie trestu na samej hranici, hoci v neprospech obžalovaného upravenej trestnej sadzby, bráni aj skutočnosť, že obžalovaný sa už po tretíkrát dopúšťa páchania rovnakej trestnej činnosti. Prechádzajúce postihnutia i odsúdenia za obdobné protiprávne konanie nevedli k náprave obžalovaného, a preto uloženie prísnejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, bolo možné považovať za účinné. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov je síce trestom zákonným, avšak neodráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného ako i samotnú osobu obžalovaného, ktorý zjavne nerešpektuje záujmy chránené Trestným zákonom.

Vychádzajúc z doposiaľ uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/73/2023 - 196 zo dňa 23.01.2024 v časti výroku o treste voči obžalovanému A. B. a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol a vymeral obžalovanému primeraný a spravodlivý trest.”

Obžalovaný v písomnom odôvodnení prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol doslovne nasledovné :

„Dňa 05.02.2024 obžalovaný prostredníctvom ustanovenej obhajkyne podal odvolanie a rozsudok napadol vo výroku o vine a vo výroku o treste.

Obhajoba má za to, že tak ako uviedla svedkyňa G. H. B. vo svojej výpovedi, že sa svedok I. B. a poškodená C. F. chceli zbaviť obžalovaného, aby mohli robiť „žúrky“ v dome je toto ich hlavný motív, pre ktorý bolo podané trestné oznámenie. Obaja, teda svedok I. B. a poškodená C. F. mali vedomosť o tom, že obžalovaný má problém s alkoholom, napriek tomu nakúpili alkohol a oslavu narodenín I. B. usporiadali v rodinnom dome, kde má obžalovaný vecné bremeno – právo doživotného bývania a užívania. Teda mu umožnili, aby sa dostal k alkoholu, pričom svedok/syn I. B. pozná správanie obžalovaného po požití alkoholických nápojov.

Obhajoba chce ďalej poukázať na obrazovo- zvukový záznam vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 23.01.2024, ktorý dôkaz odovzdala G. H. B. v prípravnom konaní a ktorú zaslala sama poškodená C. F., ktorá na nahrávke sama napáda obžalovaného „aby to tu všetko vyhodil do vzduchu“, pričom je zrejmé, že obavu o svoj život a zdravie v tom čase nepociťovala, čo vyplýva aj zo vzájomného rozhovoru medzi obžalovaným a poškodenou a z ich nedobrych vzťahov v čase keď obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu.

Obhajoba má za to, že sa súd I. stupňa sa náležite nevysporiadal so skutkovými zisteniami, ktoré vyplynuli z dôkazov, najmä sa neevysporiadal s rozporom vo výpovediach svedka I. B. a poškodenej C. F., keď poškodená na otázku obhajoby, kde sa jej mal obžalovaný vyhrážať uviedla, že v obývačke a na rovnakú otázku svedok I. B. uviedol, že v kuchyni. Máme za to, že svedok a poškodená sa síce dohodli na podstatných veciach vo svojich výpovediach, ale nedohodli sa na detailoch údajného skutku, ktorý mal spáchať obžalovaný.

Obhajoba je názoru, že vina nebola obžalovanému jednoznačne a nepochybne preukázaná, a preto navrhujeme, aby odvolací súd na verejnom zasadnutí podľa § 321 ods. 1 písm. a) až e) Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322

ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Prokurátorka vo svojom písomnom vyjadrení k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného uviedla doslovne nasledovné :

„Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo prokurátkou podané odvolanie v neprospech obžalovaného len čo do výroku o treste, ktoré odvolanie bolo odôvodnené dňa 12.02.2024.

V podanom odvolaní obhajoba namieta, že hlavným motívom podania trestného oznámenia zo strany poškodenej C. F. a I. B. bola skutočnosť, že sa chceli zbaviť obžalovaného, aby si mohli robiť „žúrky“. Obaja svedkovia mali vedomosť, že obžalovaný má problém s alkoholom, napriek tomu nakúpili alkohol na oslavu narodenín I. B., ktorá sa konala v dome, kde má obžalovaný právo doživotného bývania a užívania. Týmto umožnili obžalovanému dostať sa k alkoholu, a to i napriek vedomosti I. B., ktorý pozná správanie obžalovaného po požití alkoholických nápojov. Obhajoba ďalej poukázala na obrazovo - zvukový záznam, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní, na ktorom zázname samotná poškodená svedkyňa C. F. napáda obžalovaného „aby to tu všetko vyhodil do vzduchu“, pričom je zrejmé, že obavu o svoj život a zdravie nepociťovala, čo vyplýva aj z ich vzájomného rozhovoru. Obhajoba argumentuje, že prvostupňový súd sa náležite nevysporiadal so skutkovými zisteniami, ktoré vyplynuli z dôkazov, najmä z rozporov vo výpovediach svedka I. B. a poškodenej C. F., keď na otázku obhajoby, kde malo dôjsť k vyhrážaniu svedkyňa uviedla, že v obývačke a svedok označil kuchyňu. Záverom navrhuje, aby krajský súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

S prezentovaným názorom obhajoby sa nestotožňujem, pretože prvostupňový súd k preukázaniu skutkových okolností vyplývajúcich z podanej obžaloby vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci. Skutkový stav veci správne právne vyhodnotil, pričom svoje rozhodnutie i zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil.

Obžalovaný počas celého konania prenáša zodpovednosť za svoje správanie na poškodenú C. F. a syna I. B., ktorí mu mali zabezpečovať alkohol, keďže on sám naň peniaze nemal. Obžalovaný A. B. má dlhodobý problém s alkoholom a v tomto smere bezpochyby stojí za zmienku fakt, že pri boji so závislosťou na alkohole je podpora blízkych naozaj dôležitá. Avšak na konci dňa každý zodpovedá za svoje konanie sám. Ani v minulosti absolvovaná ochranná protialkoholická liečba neprivedla obžalovaného k zdržanlivosti od požívania alkoholických nápojov, a to i napriek jeho vedomosti o tom, ako alkohol na neho a jeho psychické prejavy môže pôsobiť a že sa pod jeho vplyvom správa agresívne. Obžalovaný absolútne nekriticky voči svojej osobe hľadá vinníka za svoje konanie v ostatných, a to najmä v poškodenej a svojom synovi. Skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba bagatelizuje a obhajuje sa tým, že poškodená C. F. a svedok I. B. ho chcú z domu vyštváť, aby si mohli robiť v dome párty, preto na neho túto vec v podstate „našili“. Motív uvedených svedkov je však ničím nepodložená domnienka obžalovaného, napokon svedok I. B. má rodinný dom, v ktorom spoločne žili už 4 roky vo svojom výlučnom vlastníctve, preto nie je zrejmé, z akého dôvodu by sa chcel práve teraz zbaviť obžalovaného. Z postoja obžalovaného, ktorý bol prezentovaný aj na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že poškodená mu vadila, vyjadroval sa o nej, že je lenivá, pribratá, ľutoval svojho syna, že žije s takou ženou.

Vo vzťahu k prehratému obrazovo - zvukovému záznamu na rozdiel od obhajoby konštatujem, že na predmetnom zázname bolo zachytené práve agresívne správanie obžalovaného. Záznam zachytáva obraz i hlas obžalovaného, pričom o. i. povedal „to tu vyjebem do vzduchu hen hneď dneska“. Poškodená C. F. reagovala „no vyjeb, no poď, no tak vyjeb“. Išlo len o reakciu poškodenej na slová obžalovaného, nie o nejaké napádanie obžalovaného. Pokiaľ sa obhajoba domnieva, že poškodená strach nepociťovala, poškodená zhodne so svojou výpoveďou z prípravného konania povedala, že mala strach z vyjadrenia obžalovaného, ktorý jej uviedol, že má 3 náboje, z toho jeden je pre ňu. Slová vyrieknuté obvineným sú objektívne spôsobilé vyvolať u poškodeného strach o život, hoci páchatel' explicitne

nevysloví, že poškodeného zabije. Túto obavu navyiac umocňuje aj fakt, že pri obhliadke miesta činu boli skutočne nájdené a zaistené náboje. Tieto slová vzbudili u poškodenej aj subjektívne obavu o jej život, nevedela čo má od obžalovaného čakať. Obava poškodenej bola reálne daná, čo je zrejmé aj z jej následného konania, keď na privolanú hliadku polície čakala spolu so svedkom I. B. zo strachu pri bráne rodinného domu. Ujmu z prípadne realizovanej hrozby pocítila nielen poškodená, ktorá bola adresátom vyhrážok, ale aj syn obžalovaného, ktorý vyjadril obavu, že obžalovaný by mohol pod vplyvom alkoholu ublížiť jeho priateľke. Obžalovaný sa v priebehu dňa k poškodenej správal agresívne, z ktorého dôvodu bola dvakrát privolaná aj policajná hliadka. Kým v prvom prípade hliadka polície nahlásené správanie obžalovaného riešila priestupkovým postihom, v druhom prípade už privolaná hliadka obžalovaného obmedzila na osobnej slobode, nakoľko jeho správanie malo stupňujúcu tendenciu.

Čo sa týka rozporov vo svedeckých výpovediach, samotný obžalovaný v zastúpení obhajcom poukazuje na to, že poškodená C. F. a svedok I. B. sa zhodli v podstatných okolnostiach, avšak rozchádzajú sa v detailoch, konkrétne, označili inú miestnosť, kde malo dôjsť k vyhrážaniu. Z výsluchov svedkov vyplynulo, že v ich domácnosti nie je kuchyňa s obývačkou striktno oddelená, svedkovia vnímajú tieto miestnosti ako jednu. Napokon, výpovede svedkyne poškodenej C. F., ako aj svedka I. B. boli počas celého konania konzistentné, na svojich výpovediach z prípravného konania zotrvali aj na hlavnom pojednávaní, opísali celý priebeh skutku, ich výpovede sa zhodujú.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. podané prostredníctvom obhajcu I. I. E. F. zamietol, pretože nie je dôvodné.”

Obžalovaný v písomnom vyjadrení prostredníctvom svojej obhajkyne k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátorky uviedol doslovne nasledovné :

„Obžalovaný nesúhlasím s odvolaním v môj neprospech čo do výroku o treste, ktoré bolo podané zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne. Hlavná argumentácia sa týka mojich predchádzajúcich odsúdení (v roku 2013 a v roku 2019), pričom na odsúdenie z roku 2013 sa hľadí ako keby som obžalovaný nebol odsúdený. Zároveň chcem uviesť, že dátum ukončenia protialkoholického liečenia ambulantnou formou bol dňa 14.04.2023 a nie dňa 10.05.2023 ako je to uvedené v odôvodnení odvolania prokuratúra.

Obhajoba sa v ďalšom, z dôvodu neopakovania sa, pridrižiava svojho odvolania podaného dňa 05.02.2024 do zápisnice o hlavnom pojednávaní s písomným odôvodnením zo dňa 19.02.2024.”

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok, v rámci konečného návrhu uviedol, že sa aj naďalej stotožňuje s podaným odvolaním podriadenej prokurátorky i s dôvodmi ňou uvedenými v jej písomnom odôvodnení a navrhol, aby odvolací krajský súd rozhodol spôsobom tam uvedeným s tým, aby odvolanie obžalovaného podľa § 319

Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietol.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedla, že aj naďalej zotrvávajú na podanom odvolaní ako aj dôvodoch, ktoré uviedli v písomnom vyhotovení a navrhla, aby odvolací krajský súd rozhodol tak, ako navrhli a odvolanie prokurátora navrhla ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že mu je úprimne ľúto toho čo sa stalo. Narobil si tým problémy. Chce ale zdôrazniť, že počas doterajšej väzby sa u neho výrazne zhoršil zdravotný stav, v dôsledku čoho musel podstúpiť aj hospitalizáciu v Bratislave a v Trenčíne a bol by rád, aby túto skutočnosť vzal odvolací súd pri rozhodovaní do úvahy. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako sa vyjadřila jeho obhajkyňa.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, na podklade odvolania prokurátorky podaného v neprospech obžalovaného a odvolania i samotného obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 27. marca 2024 a ktoré obe odvolania sú prípustné, podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, na verejnom zasadnutí dňa 23. apríla 2024, nezistiac dôvody pre zamietnutie oboch odvolaní

podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom a na podklade oboch odvolaní ale zistil, že ani jedno z podaných odvolaní nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok prvostupňového okresného súdu je vecne správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch. Pritom nezistil žiadne relevantné skutočnosti, prihliadnuc i na chyby, ktoré neboli podanými odvolaniami vytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o odvolaní obžalovaného napadnutý výrok o vine, krajský súd uvádza, že v rámci svojej prieskumnej povinnosti nezistil žiadne procesné pochybenia prvostupňového okresného súdu, a teda okresný súd postupoval plne súladne s Trestným poriadkom, a to nielen vo vzťahu k napadnutému výroku o vine, ale aj vo vzťahu k súvisiacim výrokom. Pred okresným súdom boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné relevantné dôkazy, ktoré okresný súd vyhodnotil správne a zákonne tak, ako mu to ukladá zákon, v intenciách zákonnej požiadavky pre spravodlivé rozhodnutie v posudzovanej trestnej veci. Okresný súd podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku, zákonným spôsobom hodnotenia vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, dospel k správnym skutkovým i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku aj podrobne, vecne správne a presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil. Preto krajský súd odkazuje v tejto napadnutej časti rozsudku okresného súdu na jeho podrobné odôvodnenie. Okresný súd totiž dospel k správne a súčasne aj logickému záveru o tom, že sa žalovaný skutok stal, tak ako ho okresný súd ustálil v napadnutej výrokovej časti rozsudku, pretože aj podľa názoru krajského súdu všetky usvedčujúce dôkazy, na ktoré podrobne okresný súd poukázal vytvárajú logický ucelený reťazec dôkazov, ktoré bez rozumových pochybností usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a to i napriek tomu, že obžalovaný poprel jeho spáchanie, pričom aj krajský súd jeho obranu a obhajobné námietky hodnotí ako účelové, so snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste. Pokiaľ obžalovaný aj v rámci svojej obhajoby a následne v odvolacích námietkach spochybňoval usvedčujúce svedecké výpovede a rozpory vo svedeckej výpovedi poškodenej, ktorá mala diametrálne odlišne vypovedať o mieste, kde sa obžalovaný mal vyhrázať, nejde v podstate o žiaden rozpor, ktorý by mal jednoznačne preukazovať účelovosť a nepravdivosť svedeckej výpovede poškodenej, a teda jej snahu a snahu syna obžalovaného sa takýmto spôsobom zbaviť obžalovaného. Ako vyplynulo z preukázanej dôkaznej situácie a na čo správne poukázala aj prokurátorka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolacím námietkam obžalovaného, kuchynská časť predmetnej nehnuteľnosti je priamo spojená s obývacou časťou. Vinu obžalovaného nespochybňuje ani svedecká výpoveď bývalej manželky obžalovaného, ktorá prezentovala viac-menej iba svoje subjektívne vnímanie, pričom ona sama nebola priamym svedkom žalovaného skutku. Obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku totiž neusvedčovali nielen svedecké výpovede, ktorých vierohodnosť nebola ničím relevantným spochybnená, ale aj viaceré zákonným spôsobom zabezpečené a vykonané dôkazy, najmä vyhotovený obrazovo-zvukový záznam, ako aj viaceré listinné dôkazy tak, ako na ne v podrobnostiach poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Okresný súd, na podklade ním správne zisteného skutkového stavu veci potom správne dospel k záveru pri právnom posudzovaní, kedy obžalovaný aj podľa záveru krajského súdu svojim konaním nepochybne naplnil v celom rozsahu žalovanú skutkovú podstatu trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, t. j. všetky štyri formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka), vrátane naplnenia materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu prvostupňový okresný súd tiež správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Prvostupňový okresný súd nepochybil, keď dospel k záveru o neexistencii poľahčujúcich okolností (§ 36

Tr. zákona). Správne pričítal obžalovanému v jeho neprospech existujúcu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. jeho predchádzajúce odsúdenia. Správnym preto bola potom i jeho aplikácia ustanovení § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona, keď obžalovanému ukladal trest odňatia slobody

so zvýšením dolnej hranice o 1/3, a potom trest ukladal správne v zákonom upravenej sadzbe od 16 mesiacov a 36 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody obžalovanému okresným súdom vo výmere 16 mesiacov je aj podľa názoru krajského súdu plne konformným z hľadiska očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Vzhľadom ale na doterajší obžalovaným vedený život, ktorý nie je ani v najmenšom riadne vedeným spôsobom života, keď obžalovaný bol opakovane odsúdený za spáchanie trestnej činnosti, so zreteľom aj na obsah znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie možno konštatovať, že uložený trest obžalovanému bude viac-menej plniť iba svoju represívnu funkciu, pričom však uložený trest odňatia slobody je ale stále konformným aj z hľadiska morálneho odsúdenia konania obžalovaného, spoločnosťou. Správnym bolo tiež zaradenie obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do prísnejšieho ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (obžalovaný bol v ostatných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť), pričom iné, miernejšie či prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani krajský súd nepokladal za celkom nevyhnutné. Prvostupňový okresný súd nepochybil ani pri ukladaní ochranných opatrení, ktoré mali svoj zákonný podklad vo vykonaných dôkazoch tak, ako na to v podrobnostiach poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody preto obe podané odvolania, obžalovaného a prokurátorky v neprospech obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.